

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN
HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE OWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:5

Onder redactie van Prof. Dr V. Hepp, Dr K. Schilder, Dr C. Tazelaar en Prof. Dr J. Waterink

Medewerkers: Dr H. A. van Andel, Solo: Dr R. E. van Arkel, Utrecht; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Dr C. Boerma, Zwolle; Dr K. Fernhout, Vreeland; Prof. Dr F. W. Groenendaal, Amsterdam; Prof. Dr T. Hoekstra, Kampen; Dr G. Keizer, De Steeg; Dr B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr C. Lindeboom, Amsterdam; Dr S. O. Los, 's-Gravenhage; Dr J. W. Marmelstein, Amsterdam; Dr F. C. Meijster, Rotterdam; G. Meina, Groningen; Dr D. Postma, Burgersdorp (Zuid-Afrika); Dr J. C. Rullmann, Wassenaar; J. Strikwerda, Dokkum; Dr J. Thijss, Zwolle; Dr J. Veldkamp, Hilversum; E. Visser, Arnhem; Prof. Dr D. H. Th. Vollenhoven, Amsterdam; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr J. D. Wielenga, Franeker; Mr J. A. de Wilde, 's-Gravenhage.

Adres der Redactie:
Prof. Dr V. HEPP, Van Breestraat 14, Amsterdam.

Drukkers-Uitgevers:
OOSTERBAAN & LE COINTRE, Goes.
Tel. No. 58 — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f1.25 per drie maanden bij vooruitbetaling.
Voor 't Buitenland f2.50 en voor Ned.-Indië f6.— per jaar.
Advertentie: 25 ct. p. regel. — Losse nummers f0.15.

INHOUD: Uit de Schrift: Haat der Wereld (1 Joh. 3:13. — Kerkelijk Leven: In de Donaulanden X. — Inderdaad onbegrijpelijk. — Onze pers te Keulen. — Perschoon. — Kerknieuws.

Thans is het adres van den Eindredacteur weder:
VAN BREESTRAAT 14, AMSTERDAM.

UIT DE SCHRIFT.

Haat der Wereld.

Verwondert u niet, mijne broeders! zoo u de wereld haat. 1 Johannes 3:13.

„Mijne broeders!”

Met deze woorden duidt Johannes de heilige gemeenschap der ware geloovigen aan, door den band der genade omstrengd en van de wereld afgescheiden. Tegelijk drukt hij er zijne liefde in uit voor de vervolgte kerk van Christus, en verkijkt haar door de betuiging, dat hij één met haar is. Hoe zal het de arme, door de wereld verdrukte gemeenten vertroosten hebben, dat de groote apostel zich met dat liefderijk „mijne broeders” bij haar aansloot.

„Mijne broeders! verwondert u niet, zoo u de wereld haat.”

Van dien haat der wereld getuigt reeds de aller-oudste geschiedenis van Gods Kerk. Johannes heeft zoo juist den moord van Kain op Abel in herinnering gebracht, en de vijandschap aangewezen van het slangenzaad tegen het zaad der vrouw. Abel is de vertegenwoordiger van Christus' Kerk. „Zijne werken waren rechtvaardig.” En zoo sterk is tegen die Kerk de haat van wat leeft uit den booze, dat zelfs de stem des bloeds daardoor wordt tot zwijgen gebracht, en Kain zijn broeder dood-slaat.

„Verwondert u dan niet, mijne broeders! zoo u de wereld haat.” Want zij leeft uit hetzelfde booze beginsel als Kain. Vanuit de hel stuwt Satan de vijandschap in haar op tegen de Abel-gemeente, tegen wat uit God is, tegen wat „rechtvaardige werken” doet. De Kainsgeest is met Kain niet uitgestorven. De wereld is niet veranderd, en de booze, die in haar leeft en werkt, is nog dezelfde. „Allen die godzaliglijk willen leven in Christus Jezus, die zullen vervolgd worden.”

Verwondert u dan niet, Verdrukking en vervolging moeten der kerk niet vreemd toeschijnen. Heel haar historie spreekt ervan; de geschiedenis van Israël en de heiligen des Ouden Testaments, de geschiedenis van Christus en Zijne discipelen, de geschiedenis der gemeente Gods van vroeger en later. „Zij hebben Mij vervolgd”, zegt Jezus, „zij zullen ook u vervolgen.”

„Verwondert u niet.”

Geldt deze waarschuwing ook ons?

We zouden geneigd zijn het te ontkennen.

Want van vervolging en haat van de zijde der wereld merken we in onzen tijd zoo weinig. De wereld schijnt wel veranderd te zijn. Ze is vriendelijk voor ons. Ze kan het vrij goed met ons vinden, en wij met haar. De scherpe grenzen van voorheen worden niet meer gezien. Op verschillend gebied hebben wij de wereld leeren verdragen, en de wereld ons. Het onderling verkeer is gemakkelijk geworden. We groeten elkaar vriendelijk. We zeggen, dat we elkaars overtuiging eerbiedigen.

De wereld ons haten?.... Maar, dat is toch wat al te donker gezien voor onzen tijd.

Mijn lezer, zou het waar zijn? Zou de wereld sinds de dagen van den apostel Johannes veranderd zijn? Zou er een andere geest in de wereld werken dan die in Kain de hand tegen Abel op-hief?....

Of.... zouden wij veranderd zijn?

Zouden wij niet meer de oorspronkelijke kracht en trouw vertoonen, die het sieraad is van Christus' Kerk?

Zouden wij wellicht het de wereld gemakkelijk maken door slapheid en valsche verdraagzaamheid? O, ik vrees, dat het dit laatste is.

Ik vrees, dat wij veranderd zijn.

Abel deed „rechtvaardige werken”. En het was daarom dat Kain hem haatte. En nog altijd zou de haat der wereld ons treffen, indien wij op-waakten tot „rechtvaardige werken”. Maar nu; — wij zijn aan Jakob gelijk, die rustig bij Sichem is gaan wonen, en onderhandelt met de Kanaänieten, en de vreemde goden in zijn kring toelaat, en wiens kinderen uitgaan naar de heidenen. Neen, niet de wereld, maar wij, wij zijn slaperig en slap geworden; wij hebben de veerkracht in den strijd tegen de wereld en satan en eigen vleesch verloren; wij hebben het ons gemakkelijk gemaakt; wij zijn ons gaan bezinnen op allerlei voorzichtige verdragen; wij zijn „practische” en „taktische” christenen geworden; wij zijn niet meer „vurig van geest”.

Het is een kwaad ding, als de wereld ons niet meer haat. Waarom? Omdat het een bewijs is, dat de „strijdende” kerk dan haar roeping is gaan verzuimen. Johannes zegt, dat we ons over den haat der wereld niet moeten verwonderen. Hij wil zeggen, dat die haat niets ongewoons is, maar iets vanzelfsprekends. Dien haat der wereld zal Gods kerk alle eeuwen door op haar weg ontmoeten. Als die kerk maar trouw is. Als zij haren Koning maar heilig dient. Als zij maar „rechtvaardige werken” doet. Maar wanneer die haat verkeert in vriendelijkheid en verdraagzaamheid, dan moeten wij ons „verwonderen”; dan moeten wij onszelf aanstonds met ongerustheid afvragen, of wij soms in ware trouw aan onzen Koning zijn tekort ge-schoten.

Een iegelijk onderzoekt zich dan. Wie den haat der wereld niet kent, wie dien haat nog nimmer ondervond, — die zij bezorgd. Jakobus zegt: „Zoo dan een vriend der wereld wil zijn, die wordt een vijand van God gesteld.”

En wake elk onzer op. De Heere vraagt trouw, trouw om in alle eenvoudigheid en beslistheid voor Hem uit te komen. Dan zal de haat der wereld niet uithijven. Wij behoeven dien haat niet apart op te wekken. Het moet ons ook niet om dien haat te doen zijn. De vijandschap der wereld zal wel vanzelf zich openbaren, wanneer wij het met getrouwheid voor de zaak van Gods Kerk en Koninkrijk opnemen.

En wanneer ge de grimmigheid der wereld dan ondervindt, wanneer ge — ieder op de plaats waar God hem gesteld heeft, in huis, in het maatschappelijk bedrijf, in het publieke leven, — opkomend voor de eere van Koning Jezus, den haat en de verdrukking der wereld ontmoet, „verwondert u dan niet, mijne broeders”. Acht het u eene eere, de versmaadheid van Christus te mogen dragen.

„Wordt in geen ding verschrift van degenen, die tegenstaan; hetwelk hun wel een bewijs is des verderfs, maar u der zaligheid, en dat van God. Want u is niet genade gegeven in de zaak van Christus, niet alleen in Hem te gelooven, maar ook voor Hem te lijden.”

U.

V. A.

KERKELIJK LEVEN.

In de Donaulanden.

X.

Debreczin. II.

Debreczin ipoge als stad de vergelijking met Budapest niet kunnen doorstaan, zij heeft toch voor het Calvinistisch hart een eigen attractie.

Ik wil daarmee niet beweren, dat zij als stad onbeduidend zou zijn en geen typisch schoon zou bezitten.

Een autotochtje door haar straten leert dat wel anders.

Men kan op onze foto's wel zien, hoe breed zij in haar hoofdverkeersader is aangelegd.

Pas is er een complex nieuwe gebouwen voor de medische fakulteit in gebruik genomen, dat niet slechts onze Vrije Universiteit, maar ook onze Openbare Universiteiten met jaloerschheid kan vervullen.

En inzoover men een stad naar zijn hotels mag beoordeelen — wat nog niet zoo'n slechte maat-staf is — dan overtuigt logies in den „Arany Bika” (Gouden Stier) met elk modern comfort, dat men zich wenschen kan, dat Debreczin er mag zijn.

De prachtige omgeving van Budapest mist Debreczin geheel. Ook is zij buiten de voornaamste straten niet zoo gesoigneerd. Het plaveisel laat soms te wenschen over. Een zekere nonchalance valt niet te miskennen. En toch verbergt zich achter die nonchalance een aristokratisch iets, dat gij niet nader definiëren kunt. Trouwens, ik verbleef er te kort om de eigen sfeer van Debreczin eenig-zins bevredigend te kunnen analyseeren. Maar dit voelde ik schier van het uur van aankomst af: de sfeer daar is een geheel andere dan die in Budapest. Rustiger, ongetwijfeld. Doch daarin kan het karakteristieke niet schuilen.

Steden, welke een onopgelost raadsel in den geest achterlaten, plaatst men vanzelf op een wensche-lijst van nog of opnieuw te bezoeken oorden.

Doch Debreczin heeft vooral voor de historie van het Hongaarsche Calvinisme de hoogste be-tekenis.

En ook nu nog is Debreczin een Gereformeerde stad.

De machtige Calvijnkerk, hierboven afgebeeld, gelegen aan het ruime Calvijnplein, vertolkt dat in de taal der stenen.

Zij vormt het centrale punt van de stad.

Ook Budapest heeft zijn Calvijnkerk en zijn Calvijnplaats. Maar die beheerschen de omgeving niet gelijk te Debreczin.

Om een denkbeeld te geven van het majestueuze van Debreczins kathedraal zij vermeld, dat zij niet minder dan 8000, zegge achtduizend zitplaatsen bevat.

Toch zou men op den preekstoel staande zoo hoog niet schatten.

Ik raamde op vierduizend en bleek alzoo de kerk te hebben gehalveerd.

De eigenaardige vorm werkt er toe mee, dat men zich in de oppervlakte vergist.

De verhoudingen zijn zoo anders dan waaraan wij gewend zijn.

In Amerika zag ik wel gebouwen, die nog meer menschen konden bergen.

Doch daar viel het schatten minder moeilijk. Zijn onze kathedralen, ook die welke na de Reformatie werden gebouwd, in hun grondvorm feitelijk van den Roomschen eeredienst afhankelijk, de Hongaarsche kathedraal is zuiver preekkerk.

Evenals in de kerk te Komárom bevindt zich in